

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 606/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,
της 12ης Ιουνίου 2013
για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), ε) και στ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο της τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και διευκολύνεται η πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως μέσω της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις. Προκειμένου να δημιουργήσει σταδιακά έναν τέτοιο χώρο, η Ένωση πρέπει να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, ιδίως όταν τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Το άρθρο 81 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) ορίζει ότι η δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων.
- (3) Σε έναν κοινό χώρο δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα, οι διατάξεις που εξασφαλίζουν τη σύντομη και απλή αναγνώριση και, όπου απαιτείται, εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος μέτρων προστασίας που έχουν διαταχθεί σε ένα κράτος

μέλος έχουν ζωτική σημασία για να διασφαλίζεται ότι η προστασία που παρέχεται σε ένα φυσικό πρόσωπο εντός ενός κράτους μέλους διατηρείται και συνεχίζεται σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο το εν λόγω πρόσωπο ταξιδεύει ή μετοικίζει. Είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται ότι η νόμιμη άσκηση από τους πολίτες της Ένωσης του δικαιώματός τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα εντός της επικράτειας των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και το άρθρο 21 ΣΛΕΕ, δεν θα επιφέρει απώλεια της εν λόγω προστασίας.

- (4) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή δικαιοσύνης εντός της Ένωσης και ο στόχος της διασφάλισης ταχύτερης και λιγότερο δαπανηρής κυκλοφορίας των μέτρων προστασίας στην Ένωση δικαιολογούν την αρχή σύμφωνα με την οποία τα μέτρα προστασίας που διατάσσονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη χωρίς την ανάγκη τυχόν ειδικών διαδικασιών. Ως αποτέλεσμα, μέτρο προστασίας που διατάσσεται σε ένα κράτος μέλος («κράτος μέλος προέλευσης») θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν να είχε διαταχθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώρισή του («κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο»).
- (5) Για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των μέτρων προστασίας, είναι αναγκαίο και κατάλληλο οι κανόνες που αφορούν την αναγνώριση και, όπου απαιτείται, την εκτέλεση των μέτρων προστασίας να διέπονται από νομικό εργαλείο της Ένωσης με δεσμευτική ισχύ και άμεση εφαρμογή.
- (6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε μέτρα προστασίας που διατάσσονται για την προστασία προσώπου, όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι απειλείται η ζωή, η σωματική ή η ψυχική ακεραιότητα, η προσωπική ελευθερία, η ασφάλεια ή η σεξουαλική ακεραιότητα του εν λόγω προσώπου, π.χ. για να αποτρέπει κάθε μορφή έμφυλης βίας ή βίας σε στενές προσωπικές σχέσεις, όπως η σωματική βία, η παρενόχληση, οι σεξουαλικές επιθέσεις, η παρακολούθηση, ο εκφοβισμός ή άλλες μορφές έμμεσου καταναγκασμού. Είναι σημαντικό να υπογραμμισθεί ότι ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα θύματα, ανεξαρτήτως του εάν είναι θύματα έμφυλης βίας.
- (7) Η οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας ⁽³⁾, διασφαλίζει ότι τα θύματα της εγκληματικότητας λαμβάνουν την κατάλληλη πληροφόρηση και υποστήριξη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 113 της 18.4.2012, σ. 56.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Ιουνίου 2013.

⁽³⁾ ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57.

- (8) Ο παρών κανονισμός συμπληρώνει την οδηγία 2012/29/ΕΕ. Το γεγονός ότι ένα πρόσωπο καλύπτεται από μέτρο προστασίας που διατάχθηκε στο πλαίσιο αστικής υπόθεσης δεν εμποδίζει κατ' ανάγκην τον χαρακτηρισμό του εν λόγω προσώπου ως «θύματος» βάσει της εν λόγω οδηγίας.
- (9) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού υπάγεται στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 ΣΛΕΕ. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε μέτρα προστασίας που διατάσσονται σε αστικές υποθέσεις. Τα μέτρα προστασίας που λαμβάνονται στο πλαίσιο ποινικών υποθέσεων καλύπτονται από την οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, περί της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας⁽¹⁾.
- (10) Η έννοια των αστικών υποθέσεων θα πρέπει να ερμηνεύεται αυτόνομα, σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου της Ένωσης. Η αστική, διοικητική ή ποινική φύση της αρχής που διατάσσει μέτρο προστασίας δεν θα πρέπει να είναι καθοριστική για τον σκοπό της εκτίμησης του αστικού χαρακτήρα ενός μέτρου προστασίας.
- (11) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να παρεμβαίνει στη λειτουργία του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας⁽²⁾ («κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα»). Αποφάσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με τον κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙα θα πρέπει να εξακολουθούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται βάσει του εν λόγω κανονισμού.
- (12) Στον παρόντα κανονισμό λαμβάνονται υπόψη οι διαφορετικές νομικές παραδόσεις των κρατών μελών και οι διατάξεις του δεν θίγουν τα εθνικά συστήματα που εφαρμόζονται για τη διαταγή μέτρων προστασίας. Ο παρών κανονισμός δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να τροποποιήσουν τα εθνικά τους συστήματα, ώστε να είναι δυνατή η διαταγή μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις, ούτε να θεσπίζουν μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (13) Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διάφορα είδη αρχών που διατάσσουν μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις στα κράτη μέλη, και σε αντίθεση με άλλους τομείς δικαστικής συνεργασίας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει επί αποφάσεων τόσο των δικαστικών αρχών όσο και των διοικητικών αρχών, υπό τον όρο ότι οι τελευταίες θα παρέχουν εγγυήσεις όσον αφορά, ιδίως, την αμεροληψία τους και το δικαίωμα των διαδίκων σε δικαστική αναθεώρηση. Σε καμιά περίπτωση οι αστυνομικές αρχές δεν θα πρέπει να θεωρούνται αρχές έκδοσης μέτρων προστασίας κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.
- (14) Βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, μέτρα προστασίας που διατάσσονται σε αστικές υποθέσεις στο κράτος μέλος προέλευσης θα πρέπει να αναγνωρίζονται στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ως μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (15) Σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η αναγνώριση αντιστοιχεί στη διάρκεια ισχύος του μέτρου προστασίας. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της διαφορετικότητας των μέτρων προστασίας που προβλέπονται στο δικαιοκράτος μέλους, ιδίως όσον αφορά τη διάρκεια ισχύος τους, και του γεγονότος ότι ο παρών κανονισμός θα εφαρμόζεται κατά κανόνα σε επείγουσες καταστάσεις, οι συνέπειες της αναγνώρισης δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει, κατ' εξαίρεση, να περιορίζονται σε χρονικό διάστημα 12 μηνών από την έκδοση του πιστοποιητικού που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, ασχέτως εάν το ίδιο το μέτρο προστασίας (είτε προσωρινό, είτε χρονικά περιορισμένο, είτε αόριστου χαρακτήρα) έχει μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος.
- (16) Σε περιπτώσεις που η διάρκεια ισχύος ενός μέτρου προστασίας υπερβαίνει τους 12 μήνες, ο περιορισμός των συνεπειών της αναγνώρισης δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα του προστατευόμενου προσώπου να επικαλείται το εν λόγω μέτρο προστασίας βάσει κάθε άλλης διαθέσιμης νομικής πράξης της Ένωσης που προβλέπει αναγνώριση ή να υποβάλλει αίτηση λήψης εθνικού μέτρου προστασίας στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.
- (17) Ο περιορισμός των αποτελεσμάτων της αναγνώρισης είναι έκτακτου χαρακτήρα, αποτελεί συνέπεια της ειδικής φύσης του αντικειμένου του παρόντος κανονισμού και δεν θα πρέπει να αποτελεί προηγούμενο για άλλα εργαλεία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.
- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αφορά μόνο την αναγνώριση της υποχρέωσης που επιβάλλεται από το μέτρο προστασίας. Δεν θα πρέπει να ρυθμίζει τις διαδικασίες για την εφαρμογή ή την εκτέλεση του μέτρου προστασίας, ούτε να ορίζει τυχόν κυρώσεις που θα μπορούσαν να επιβληθούν, εφόσον παραβιαστεί η υποχρέωση που διατάσσεται με το μέτρο προστασίας στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο. Τούτα τα ζητήματα καταλείπονται στο δικαιοκράτος του εν λόγω κράτους μέλους. Ωστόσο, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και ιδίως την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα αναγνωρισμένα δυνάμει του παρόντος κανονισμού μέτρα προστασίας μπορούν να ισχύουν στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

(1) ΕΕ L 338 της 21.12.2011, σ. 2.

(2) ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1.

- (19) Τα μέτρα προστασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να παρέχουν προστασία στο προστατευόμενο πρόσωπο στον τόπο διαμονής του ή στον τόπο εργασίας του ή σε άλλο τόπο που επισκέπτεται το εν λόγω πρόσωπο σε τακτική βάση, όπως η κατοικία στενών συγγενών του ή το σχολείο ή εκπαιδευτικό ίδρυμα όπου φοιτά το παιδί του. Ανεξαρτήτως του αν ο συγκεκριμένος τόπος ή η έκταση της περιοχής που καλύπτεται από το μέτρο προστασίας περιγράφεται στο μέτρο προστασίας με μια ή περισσότερες συγκεκριμένες διευθύνσεις ή με αναφορά σε μια περιγραφόμενη περιοχή τις οποίες ή στην οποία το πρόσωπο που συνιστά απειλή δεν μπορεί να προσεγγίσει ή να εισέλθει, αντίστοιχα (ή με συνδυασμό των δύο κριτηρίων), η αναγνώριση της υποχρέωσης που επιβάλλεται από το μέτρο προστασίας σχετίζεται με τον σκοπό που εξυπηρετεί ο τόπος για το προστατευόμενο πρόσωπο και όχι με την ακριβή διεύθυνση.
- (20) Κατά τα ανωτέρω, και υπό τον όρο ότι διατηρούνται η φύση και τα βασικά στοιχεία του μέτρου προστασίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσαρμόζει τα πραγματικά περιστατικά του μέτρου προστασίας όταν αυτή η τροποποίηση είναι αναγκαία για την πρακτικά αποτελεσματική αναγνώριση του μέτρου προστασίας στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο. Στα πραγματικά περιστατικά περιλαμβάνεται η διεύθυνση, η γενική τοποθεσία ή η ελάχιστη απόσταση που πρέπει να διατηρεί το πρόσωπο που συνιστά απειλή από το προστατευόμενο πρόσωπο, τη διεύθυνση ή τη γενική τοποθεσία. Ωστόσο, το είδος και η αστική φύση του μέτρου προστασίας δεν μπορούν να επηρεάζονται από μια τέτοια προσαρμογή.
- (21) Για να διευκολυνθεί κάθε προσαρμογή του μέτρου προστασίας, θα πρέπει να αναφέρεται στο πιστοποιητικό αν η διεύθυνση που αναγράφεται στο μέτρο προστασίας αποτελεί τον τόπο διαμονής, τον τόπο εργασίας ή κάποιο μέρος που το προστατευόμενο πρόσωπο επισκέπτεται σε τακτική βάση. Επιπλέον, αν σχετίζεται με την υπόθεση, η περιγραφόμενη περιοχή (ή κατά προσέγγιση ακτίνα από τη συγκεκριμένη διεύθυνση) που καλύπτεται από την υποχρέωση την οποία επιβάλλει το μέτρο προστασίας στο πρόσωπο που συνιστά απειλή θα πρέπει επίσης να αναγράφεται στο πιστοποιητικό.
- (22) Για να διευκολύνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των μέτρων προστασίας εντός της Ένωσης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθιερώσει ομοιόμορφο υπόδειγμα πιστοποιητικού και να προβλέπει την καθιέρωση πολύγλωσσης έκδοσης τυποποιημένου εγγράφου προς τον σκοπό αυτό. Κατόπιν αιτήματος του προστατευόμενου προσώπου, η αρχή έκδοσης θα πρέπει να εκδίδει το πιστοποιητικό.
- (23) Τα πεδία ελεύθερου κειμένου στην πολύγλωσση έκδοση τυποποιημένου εγγράφου για το πιστοποιητικό θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περιορισμένα, ώστε η μετάφραση ή η μεταγραφή να μπορούν να διατίθενται στις περισσότερες περιπτώσεις χωρίς επιβάρυνση του προστατευόμενου προσώπου, με απλή χρήση του τυποποιημένου εγγράφου στη σχετική γλώσσα. Τυχόν δαπάνες για την απαιτούμενη τυποποιημένου εγγράφου πρέπει να επιμερίζεται κατά τις σχετικές διατάξεις του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης.
- (24) Όταν ένα πιστοποιητικό περιέχει ελεύθερο κείμενο, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο θα πρέπει να προσδιορίζει αν απαιτείται οποιαδήποτε μετάφραση ή μεταγραφή. Αυτό δεν θα πρέπει να αποκλείει το προστατευόμενο πρόσωπο ή την αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης από την παροχή μετάφρασης ή μεταγραφής με δική τους πρωτοβουλία.
- (25) Για να εξασφαλίζεται ο σεβασμός του δικαιώματος υπεράσπισης του προσώπου που συνιστά απειλή, σε περίπτωση που το μέτρο προστασίας διατάχθηκε ερήμην ή βάσει διαδικασίας που δεν προβλέπει προηγούμενη ειδοποίηση του εν λόγω προσώπου («διαδικασία ex parte»), η έκδοση του πιστοποιητικού θα πρέπει να είναι δυνατή μόνο εφόσον το εν λόγω πρόσωπο είχε την ευκαιρία να προετοιμάσει την υπεράσπιση του κατά του μέτρου προστασίας. Ωστόσο, για να αποφεύγονται καταστρατηγήσεις και να λαμβάνεται υπόψη το κατεπείγον που χαρακτηρίζει συνήθως τις υποθέσεις όπου απαιτείται η λήψη προστατευτικών μέτρων, δεν θα πρέπει να απαιτείται να έχει λήξει η προθεσμία υπεράσπισης πριν από την έκδοση πιστοποιητικού. Το πιστοποιητικό θα πρέπει να εκδίδεται, μόλις το μέτρο προστασίας καθίσταται εκτελεστό στο κράτος μέλος προέλευσης.
- (26) Λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της απλότητας και της ταχύτητας, ο παρών κανονισμός προβλέπει απλές και ταχείες μεθόδους όσον αφορά την ενημέρωση του προσώπου που συνιστά απειλή σχετικά με τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει. Οι εν λόγω ειδικές μέθοδοι ενημέρωσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού λόγω της ειδικής φύσης του περιεχομένου του, δεν θα πρέπει να αποτελούν προηγούμενο για άλλα εργαλεία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και δεν θα πρέπει να θίγουν τυχόν υποχρεώσεις ενός κράτους μέλους σχετικά με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων εγγράφων σε αστικές υποθέσεις που απορρέουν από διμερή ή πολυμερή σύμβαση η οποία έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας.
- (27) Κατά την ενημέρωση του προσώπου που συνιστά απειλή σχετικά με το πιστοποιητικό και επίσης κατά την προσαρμογή οιασδήποτε πραγματικών περιστατικών ενός μέτρου προστασίας στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο, θα πρέπει να λαμβάνεται η δέουσα μέριμνα για την προστασία των συμφερόντων του προστατευόμενου προσώπου, μη δημοσιοποιώντας τον τόπο όπου βρίσκεται ή άλλα στοιχεία επικοινωνίας του. Οι λεπτομέρειες αυτές δεν θα πρέπει να γνωστοποιούνται στο πρόσωπο που συνιστά απειλή, εκτός αν αυτή η γνωστοποίηση είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση με το μέτρο προστασίας ή για την εκτέλεσή του.
- (28) Κατά της εκδόσεως του πιστοποιητικού δεν θα πρέπει να χωρεί προσφυγή.

- (29) Το πιστοποιητικό θα πρέπει να διορθώνεται σε περίπτωση που, λόγω φανερού σφάλματος ή ανακρίβειας, π.χ. τυπογραφικού λάθους ή λάθους κατά τη μεταγραφή ή αντιγραφή, το πιστοποιητικό δεν περιγράφει με ακρίβεια το μέτρο προστασίας ή να αποσύρεται αν χορηγήθηκε προφανώς εσφαλμένα, π.χ. αν χρησιμοποιήθηκε για μέτρο που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή αν εκδόθηκε κατά παράβαση των προϋποθέσεων έκδοσής του.
- (30) Η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης θα πρέπει να συνδράμει, κατόπιν αιτήματος, το προστατευόμενο πρόσωπο, ώστε να αποκτήσει πληροφορίες σχετικά με τις αρχές του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ενώπιον των οποίων πρέπει να γίνει επίκληση του μέτρου προστασίας ή πρέπει να ζητηθεί η εκτέλεσή του.
- (31) Η απρόσκοπτη απονομή δικαιοσύνης επιβάλλει την αποτροπή της έκδοσης αντικρουόμενων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει λόγο άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης του μέτρου προστασίας, σε περίπτωση ασυμβίβαστου με δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί ή αναγνωριστεί στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.
- (32) Λόγοι δημόσιου συμφέροντος μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να δικαιολογούν την άρνηση από τις δικαστικές αρχές του κράτους μέλους υποβολής του αιτήματος αναγνώρισης ή εκτέλεσης ενός μέτρου προστασίας, εφόσον η εφαρμογή του θα ήταν προδήλως ασύμβατη προς τη δημόσια τάξη του εν λόγω κράτους μέλους. Ωστόσο, το δικαστήριο δεν θα πρέπει να δύναται να χρησιμοποιήσει την εξαίρεση της δημόσιας τάξης για να αρνηθεί την αναγνώριση ή εκτέλεση μέτρου προστασίας, εφόσον αυτό θα ήταν αντίθετο προς τα δικαιώματα που προβλέπονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως στο άρθρο 21.
- (33) Σε περίπτωση αναστολής ή ανάκλησης του μέτρου προστασίας ή ανάκλησης του πιστοποιητικού στο κράτος μέλος προέλευσης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο θα πρέπει, κατόπιν υποβολής του σχετικού πιστοποιητικού, να αναστέλλει ή να αποσύρει τα αποτελέσματα της αναγνώρισης και, κατά περίπτωση, την εκτέλεση του μέτρου προστασίας.
- (34) Το προστατευόμενο πρόσωπο θα πρέπει να έχει αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε άλλα κράτη μέλη. Για να εξασφαλιστεί αυτή η αποτελεσματική πρόσβαση στις διαδικασίες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, πρέπει να εξασφαλίζεται η δυνατότητα του ευεργετήματος πένιας σύμφωνα με την οδηγία 2003/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργετήμα πένιας στις διαφορές αυτές ⁽¹⁾.
- (35) Για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να υποχρεώνονται τα κράτη μέλη να παρέχουν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τους εθνικούς κανόνες και διαδικασίες τους που αφορούν μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο συστήθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾. Η πρόσβαση στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι δυνατή μέσω της ευρωπαϊκής πύλης για την ηλεκτρονική δικαιοσύνη (e-Justice).
- (36) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την καθιέρωση και την επακόλουθη τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή ⁽³⁾.
- (37) Για την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων οι οποίες αφορούν τη σύνταξη και τη μεταγενέστερη τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία εξέτασης.
- (38) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιδιώκεται ιδίως η εξασφάλιση των δικαιωμάτων υπεράσπισης και δικαιοσύνης, όπως ορίζονται στα άρθρα 47 και 48. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (39) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση κανόνων για έναν απλό και ταχύ μηχανισμό αναγνώρισης μέτρων προστασίας που διατάσσονται σε κράτος μέλος σε αστικές υποθέσεις, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (40) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, τα εν λόγω κράτη μέλη κοινοποίησαν την επιθυμία τους να μετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 26 της 31.1.2003, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

⁽³⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

- (41) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (42) Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων εξέδωσε γνωμοδότηση στις 17 Οκτωβρίου 2011 ⁽¹⁾, βάσει του άρθρου 41 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾,

κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με το εθνικό του δικαίο και επιβάλλει μια ή περισσότερες από τις κάτωθι υποχρεώσεις στο πρόσωπο το οποίο συνιστά απειλή, με στόχο την προστασία άλλου προσώπου, εφόσον θεωρείται ότι μπορεί να απειλείται η σωματική ή η ψυχολογική ακεραιότητα του τελευταίου:

- α) απαγόρευση ή ρύθμιση δικαιώματος εισόδου στον χώρο όπου κατοικεί, εργάζεται ή πραγματοποιεί επίσκεψη ή διαμένει τακτικά το προστατευόμενο πρόσωπο·
- β) απαγόρευση ή ρύθμιση δικαιώματος οιασδήποτε επαφής με το προστατευόμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων, μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ή απλού ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή άλλων μέσων·
- γ) απαγόρευση ή ρύθμιση δικαιώματος προσέγγισης του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση·

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για έναν απλό και ταχύ μηχανισμό αναγνώρισης μέτρων προστασίας που διατάσσονται σε κράτος μέλος σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τα μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις που διατάσσονται από αρχή έκδοσης κατά την έννοια του άρθρου 3 σημείο 4).

2. Ο παρών κανονισμός ισχύει σε διασυνοριακές υποθέσεις. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια υπόθεση θεωρείται διασυνοριακή, όταν ένα μέτρο προστασίας που διατάχθηκε σε ένα κράτος μέλος επιδιώκεται να αναγνωρισθεί σε ένα άλλο κράτος μέλος.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα μέτρα προστασίας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «μέτρο προστασίας»: κάθε απόφαση, οιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, που διατάσσεται από την αρχή έκδοσης του

2) «προστατευόμενο πρόσωπο»: το φυσικό πρόσωπο που αποτελεί αντικείμενο προστασίας που παρέχει το μέτρο προστασίας·

3) «πρόσωπο που συνιστά απειλή»: το φυσικό πρόσωπο στο οποίο έχουν επιβληθεί μία ή περισσότερες υποχρεώσεις του σημείου 1)·

4) «αρχή έκδοσης»: κάθε δικαστική αρχή ή κάθε άλλη αρχή που ορίζεται από ένα κράτος μέλος αρμόδια σε θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι κάθε τέτοια άλλη αρχή παρέχει εγγυήσεις αμεροληψίας στα μέρη και ότι οι αποφάσεις της σχετικά με το μέτρο προστασίας μπορούν, βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ενεργεί, να αποτελέσουν αντικείμενο αναθεώρησης από δικαστική αρχή και να έχουν παρόμοια ισχύ και αποτελέσματα με εκείνα μιας απόφασης δικαστικής αρχής για το ίδιο ζήτημα·

5) «κράτος μέλος προέλευσης»: το κράτος μέλος στο οποίο διατάσσεται το μέτρο προστασίας·

6) «κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο»: το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η αναγνώριση και, κατά περίπτωση, η εκτέλεση του μέτρου προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 4

Αναγνώριση και εκτέλεση

1. Μέτρο προστασίας που διατάχθηκε σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται και στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς κάποια ειδική διαδικασία και είναι εκτελεστό χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 9.2.2012, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

2. Προστατευόμενο πρόσωπο που επιθυμεί να επικαλεστεί, στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο, μέτρο προστασίας που έχει διαταχθεί στο κράτος μέλος προέλευσης υποβάλλει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο:

- α) αντίγραφο του μέτρου προστασίας το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
- β) το πιστοποιητικό που εκδόθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης βάσει του άρθρου 5 και
- γ) όπου απαιτείται, γλωσσική μεταγραφή και/ή μετάφραση του πιστοποιητικού σύμφωνα με το άρθρο 16.

3. Το πιστοποιητικό παράγει αποτελέσματα μόνο εντός των ορίων της εκτελεστότητας του μέτρου προστασίας.

4. Ανεξαρτήτως του αν το μέτρο προστασίας έχει μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος, τα αποτελέσματα αναγνώρισης, βάσει της παραγράφου 1, περιορίζονται σε διάρκεια 12 μηνών, με έναρξη την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού.

5. Η διαδικασία εκτέλεσης του μέτρου προστασίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

Άρθρο 5

Πιστοποιητικό

1. Η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης εκδίδει, κατόπιν αιτήματος του προστατευόμενου προσώπου, το πιστοποιητικό χρησιμοποιώντας την πολύγλωσση έκδοση τυποποιημένου εγγράφου που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19 και περιέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 7.

2. Η έκδοση του πιστοποιητικού δεν επιδέχεται προσφυγής.

3. Κατόπιν αιτήματος του προστατευόμενου προσώπου, η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης παρέχει στο προστατευόμενο πρόσωπο γλωσσική μεταγραφή και/ή μετάφραση του πιστοποιητικού χρησιμοποιώντας την πολύγλωσση έκδοση τυποποιημένου εγγράφου που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19.

Άρθρο 6

Προϋποθέσεις για την έκδοση του πιστοποιητικού

1. Το πιστοποιητικό μπορεί να εκδίδεται, μόνο αν το μέτρο προστασίας έχει γνωστοποιηθεί στο πρόσωπο που συνιστά απειλή σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

2. Σε περίπτωση που το μέτρο προστασίας διατάχθηκε ερήμην, το πιστοποιητικό μπορεί να εκδίδεται, μόνο αν στο πρόσωπο που συνιστά απειλή είχε επιδοθεί το εισαγωγικό της διαδικασίας δικόγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο ή, ενδεχομένως, είχε ενημερωθεί με άλλο τρόπο ότι έχει κινηθεί διαδικασία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης, αρκετά έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε το εν λόγω πρόσωπο να μπορούσε να είχε προετοιμάσει την υπεράσπισή του.

3. Σε περίπτωση που το μέτρο προστασίας διατάχθηκε βάσει διαδικασίας η οποία δεν προβλέπει την προηγούμενη ειδοποίηση του προσώπου που συνιστά απειλή («διαδικασία ex-parte»), το πιστοποιητικό μπορεί να εκδίδεται μόνο αν το εν λόγω πρόσωπο είχε δικαίωμα προσφυγής κατά του μέτρου προστασίας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 7

Περιεχόμενα του πιστοποιητικού

Το πιστοποιητικό περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) όνομα και διεύθυνση/στοιχεία επικοινωνίας της αρχής έκδοσης·
- β) αριθμό αναφοράς του φακέλου·
- γ) ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού·
- δ) στοιχεία που αφορούν το προστατευόμενο πρόσωπο: όνομα, ημερομηνία και τόπος γέννησης, αν είναι διαθέσιμα, και διεύθυνση για τις κοινοποιήσεις, συνοδευόμενα από ευδιάκριτη προειδοποίηση ότι η εν λόγω διεύθυνση μπορεί να γνωστοποιηθεί στο πρόσωπο που συνιστά απειλή·
- ε) στοιχεία που αφορούν το πρόσωπο που συνιστά απειλή: όνομα, ημερομηνία και τόπος γέννησης, αν είναι διαθέσιμα, και διεύθυνση για τις κοινοποιήσεις·
- στ) κάθε πληροφορία που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση του μέτρου προστασίας, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, του είδους του μέτρου και της επιβαλλόμενης από αυτό υποχρέωσης στο πρόσωπο που συνιστά απειλή η οποία να διευκρινίζει τη σκοπιμότητα του τόπου και/ή της περιγραφόμενης περιοχής τον οποίο ή στην οποία το εν λόγω πρόσωπο απαγορεύεται να προσεγγίζει ή να εισέρχεται, αντίστοιχα·

ζ) τη διάρκεια ισχύος του μέτρου προστασίας·

η) τη διάρκεια ισχύος των συνεπειών της αναγνώρισης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4·

θ) δήλωση ότι οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 6 έχουν εκπληρωθεί·

ι) ενημέρωση για τα δικαιώματα που παρέχουν τα άρθρα 9 και 13·

ια) για λόγους ευκολίας, τον πλήρη τίτλο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Κοινοποίηση του πιστοποιητικού στο πρόσωπο που συνιστά απειλή

1. Η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης γνωστοποιεί στο πρόσωπο που συνιστά απειλή το πιστοποιητικό και το γεγονός ότι η έκδοση του πιστοποιητικού συνεπάγεται την αναγνώριση και, κατά περίπτωση, την εκτελεστότητα του μέτρου προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4.

2. Όταν το πρόσωπο που συνιστά απειλή διαμένει στο κράτος προέλευσης, η γνωστοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Όταν το πρόσωπο που συνιστά απειλή διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος προέλευσης ή σε τρίτη χώρα, η γνωστοποίηση πραγματοποιείται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με άλλο αντίστοιχο μέσο.

Περιπτώσεις όπου η διεύθυνση του προσώπου που συνιστά απειλή δεν είναι γνωστή ή όταν το εν λόγω πρόσωπο αρνείται να δεχθεί την παραλαβή της γνωστοποίησης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

3. Ο τόπος όπου βρίσκεται το προστατευόμενο πρόσωπο ή άλλα στοιχεία επικοινωνίας του δεν γνωστοποιούνται στο πρόσωπο που συνιστά απειλή, εκτός αν η γνωστοποίησή τους είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση με το μέτρο προστασίας ή για την εκτέλεσή του.

Άρθρο 9

Διόρθωση ή ανάκληση του πιστοποιητικού

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 2 και κατόπιν αιτήματος του προστατευόμενου προσώπου ή του προσώπου που συνιστά απειλή προς την αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης ή ίδια πρωτοβουλία της εν λόγω αρχής, το πιστοποιητικό:

α) διορθώνεται, όπου, εκ παραδρομής, υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ του μέτρου προστασίας και του πιστοποιητικού ή

β) ανακαλείται, εάν χορηγήθηκε προφανώς εσφαλμένα, έχοντας υπόψη τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 και το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

2. Η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης τυχόν προσφυγής σχετικά με τη διόρθωση ή την ανάκληση του πιστοποιητικού, διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 10

Συνδρομή προς το προστατευόμενο πρόσωπο

Κατόπιν αιτήματος του προστατευόμενου προσώπου, η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης συνδράμει το εν λόγω πρόσωπο, ώστε να αποκτήσει όσες πληροφορίες διατίθενται σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 σχετικά με τις αρχές του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ενώπιον των οποίων πρέπει να γίνει επίκληση του μέτρου προστασίας ή να ζητηθεί η εκτέλεσή του.

Άρθρο 11

Προσαρμογή του μέτρου προστασίας

1. Όπου χρειάζεται και στο μέτρο που είναι αναγκαίο, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο προσαρμόζει τα στοιχεία των πραγματικών περιστάσεων του μέτρου προστασίας, προκειμένου να εφαρμοσθεί το μέτρο προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Η διαδικασία για την προσαρμογή του μέτρου προστασίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

3. Η προσαρμογή του μέτρου προστασίας γνωστοποιείται στο πρόσωπο που συνιστά απειλή.

4. Όταν το πρόσωπο που συνιστά απειλή διαμένει στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο, η γνωστοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Όταν το πρόσωπο που συνιστά απειλή διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ή σε τρίτη χώρα, η γνωστοποίηση πραγματοποιείται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με άλλο αντίστοιχο μέσο.

Περιπτώσεις όπου η διεύθυνση του προσώπου που συνιστά απειλή δεν είναι γνωστή ή όταν το εν λόγω πρόσωπο αρνείται να δεχθεί την παραλαβή της γνωστοποίησης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

5. Εναντίον της προσαρμογής του μέτρου προστασίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή από το προστατευόμενο πρόσωπο ή το πρόσωπο που συνιστά απειλή. Η διαδικασία για την προσφυγή διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο. Ωστόσο, η άσκηση προσφυγής δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Άρθρο 12

Απαγόρευση κατ' ουσίαν αναθεώρησης

Μέτρο προστασίας που διατάχθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης σε καμία περίπτωση δεν ελέγχεται ως προς την ουσία του στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

Άρθρο 13

Άρνηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης

1. Η αναγνώριση και, κατά περίπτωση, η εκτέλεση του μέτρου προστασίας απορρίπτεται, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου που συνιστά απειλή, στον βαθμό που η αναγνώριση αυτή:

- α) αντικείται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ή
- β) είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί ή αναγνωριστεί στο κράτος μέλος όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο.

2. Η αίτηση άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης υποβάλλεται στο δικαστήριο του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο όπως το εν λόγω κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv).

3. Η αναγνώριση του μέτρου προστασίας δεν μπορεί να απορριφθεί με αιτιολογία ότι το δικαίωμα του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο δεν προβλέπει τη λήψη αυτού του μέτρου με βάση τα ίδια περιστατικά.

Άρθρο 14

Αναστολή ή ανάκληση της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης

1. Αν το μέτρο προστασίας ανασταλεί ή ανακληθεί στο κράτος μέλος προέλευσης, αν έχει ανασταλεί ή περιοριστεί η εκτελεσιμότητά του ή αν το πιστοποιητικό έχει ανακληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β), η αρχή έκδοσης του κράτους μέλους προέλευσης, κατόπιν αιτήσεως του προστατευόμενου προσώπου ή του προσώπου που συνιστά απειλή, εκδίδει πιστοποιητικό στο οποίο αναφέρεται η εν λόγω αναστολή, περιορισμός ή ανάκληση, χρησιμοποιώντας την πολυγλώσση έκδοση τυποποιημένου εγγράφου που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19.

2. Κατόπιν υποβολής, από το προστατευόμενο πρόσωπο ή το πρόσωπο που συνιστά απειλή, του πιστοποιητικού που εκδόθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο αναστέλλει ή ανακαλεί τα αποτελέσματα της αναγνώρισης και, εάν συντρέχει περίπτωση, της εκτέλεσης του μέτρου προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Επικύρωση και άλλες ανάλογες διατυπώσεις

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για έγγραφα τα οποία εκδίδονται σε κράτος μέλος στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 16

Γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση

1. Κάθε γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση που απαιτείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους όπου απευθύνεται το προστατευόμενο πρόσωπο ή σε οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι αποδέχεται.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 3, κάθε μετάφραση βάσει του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται από επίσημο μεταφραστή σε ένα από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 17

Διαθέσιμες για το κοινό πληροφορίες

Τα κράτη μέλη παρέχουν, μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ και προκειμένου να καταστούν οι πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό, περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών σχετικά με μέτρα προστασίας σε αστικές υποθέσεις, περιλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με το είδος των αρχών που είναι αρμόδιες για τις υποθέσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη τηρούν ενημερωμένες τις εν λόγω πληροφορίες.

Άρθρο 18

Γνωστοποίηση των πληροφοριών από τα κράτη μέλη

1. Έως τις 11 Ιουλίου 2014, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το είδος των αρχών που είναι αρμόδιες για τις υποθέσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση:

i) τις αρχές που είναι αρμόδιες να διατάσσουν μέτρα προστασίας και να εκδίδουν πιστοποιητικά σύμφωνα με τα άρθρο 5,

ii) τις αρχές ενώπιον των οποίων μπορεί να γίνεται επίκληση μέτρου προστασίας που διατάσσεται σε άλλο κράτος μέλος και/ή οι οποίες είναι αρμόδιες να εκτελούν τον εν λόγω μέτρο,

- iii) τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη διενέργεια της προσαρμογής μέτρων προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1,
- iv) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να γίνει η υποβολή, σύμφωνα με το άρθρο 13, της αίτησης για απόρριψη αναγνώρισης και, όπου ισχύει, για εκτέλεση·
- β) τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές για μεταφράσεις όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λαμβάνει γνώση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με κάθε πρόσφορο μέσον, ιδίως μέσω του ιστοτόπου του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 19

Κατάρτιση και μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εντύπων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και τη μεταγενέστερη τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 14. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 20.

Άρθρο 20

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 12 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 21

Επανεξέταση

Έως τις 11 Ιανουαρίου 2020, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εφόσον απαιτείται, η έκθεση συνοδεύεται από προτάσεις τροποποιήσεων.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 11η Ιανουαρίου 2015.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα μέτρα προστασίας που διατάσσονται την 11η Ιανουαρίου 2015 ή την επομένη αυτής, ανεξάρτητα από το πότε έχουν κινηθεί οι διαδικασίες.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
L. CREIGHTON